

## **ANÀLISI DE LA SENTÈNCIA NÚM. 708/2018, DICTADA EN DATA 04/07/2018 PER LA SALA SOCIAL DEL TRIBUNAL SUPREM EN EL RECURS DE CASSACIÓ NÚM. 138/2017**

Ahir va ser notificada la sentència dictada per la Sala Social del Tribunal Suprem relativa al procediment de impugnació del 1r. Conveni del SISCAT, impugnació aquesta que va liderar el Sindicat METGES DE CATALUNYA, i a la qual es van adherir els sindicats CATACTSC, FAPIC i USOC.

Recordeu que aquest procediment va ser vist en primera instància per la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que va dictar la sentència núm. 10/2016, de data 09/05/2016 (Actuacions núm. 52/2015), desestimant la demanda interposada i validant el Conveni. No obstant això, els sindicats va interposar un recurs de cassació ordinària, que ara ha resolt la Sala Social del Tribunal Suprem.

La sentència de la Sala Social del Tribunal Suprem desestima “tots” els recursos presentats (METGES DE CATALUNYA, FAPIC i CATACTSC), i ho fa en referència a “tots” els punts que aquests recursos venien qüestionant. Per tant, la sentència del TS convalida totalment la sentència que va dictar la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia, amb la conseqüència immediata que el “Primer Conveni SISCAT” és absolutament ajustat a Dret.

No és la nostra intenció analitzar tots els arguments que utilitza la sentència per tornar a desestimar les pretensions dels sindicats impugnants, atès que molts d’ells tenen una transcendència limitada, que no va més enllà de posar les coses en el seu lloc i desmuntar alguns plantejaments quina consistència era realment feble.

No obstant això, sí que volem destacar algunes de les reflexions de la sentència del Tribunal Suprem, perquè ens ajudaran a entendre la magnitud i la importància de la mateixa:

- a) El Sindicat Metges de Catalunya entenia que era il·legal que el Conveni fes una exclusió dels grups professionals 1, 2 i 3 respecte de l’aplicació de la jornada i descansos, i que per tant no podia ser d’aplicació l’Estatut Marc.

- a. La sentència del Tribunal Suprem estableix que és perfectament possible i lícita aquesta exclusió, i que per tant, el personal dels grups professionals 1, 2 i 3 es regeix, en matèria de jornada i descansos, per la regulació de l'Estatut Marc.
  
- b) El Sindicat Metges de Catalunya entenia que era il·legal el preu de les hores de jornada complementària d'atenció continuada (guàrdies de presència física) fixat als annexes 11 i 12 del Conveni (i per tant demanava al Tribunal que anul·lés aquests annexes), perquè estableixen un preu inferior al de l'hora ordinària.
  - a. La sentència del Tribunal Suprem desestima la petició del sindicat Metges de Catalunya i estableix que els annexes 11 i 12 són correctes i lícits. Així doncs, es mantenen al Conveni aquests annexes, i és correcte el preu establert als mateixos.
  
  - b. Segons el Tribunal (fonament jurídic 11è, pàg. 25), la remissió a l'Estatut Marc, per sí mateixa, no pot afectar al preu de l'hora extraordinària. Així doncs, en cas que es facin hores extraordinàries, no hi ha dubte que s'hauran d'abonar com a mínim al preu de l'hora ordinària, tal com estableix l'Estatut dels Treballadors en el seu article 35.
  
  - c. Però el Tribunal aclareix, en el fonament jurídic 12è, que **la jornada complementària d'atenció continuada no són hores extraordinàries**, i per tant no està sotmesa a la limitació anterior. Volem destacar, per la seva contundència, la expressió que es conté en el fonament jurídic 12è, quan diu el següent:
    - i. *«En relación a la jornada complementaria (es refereix a la jornada complementària d'atenció continuada, és a dir, les guàrdies de presència física), no puede equipararse a las horas extraordinarias, dado que el artículo 48.3 del Estatuto Marco dispone lo siguiente: “La jornada complementaria no tendrá en ningún caso la condición ni el tratamiento establecido para las horas extraordinarias. En consecuencia, no estará afectada por las limitaciones que respecto a la*

*realización de horas extraordinarias establezcan o puedan establecer otras normas y disposiciones y su compensación o retribución específica se determinará independientemente en las normas, pactos o acuerdos que en cada caso resulten de aplicación»*

- d. En definitiva, la sentència del Tribunal Suprem ve a deixar ben clar que, amb relació als grups professionals 1 a 3, existeixen tres tipus de jornada:
- i. Jornada ordinària, que s'abona al preu que marca el Conveni col·lectiu.
  - ii. Jornada complementària d'atenció continuada, que s'abona al preu que marca el Conveni col·lectiu (annexes 11 i 12), encara que sigui inferior al preu hora de la jornada ordinària.
  - iii. Hores extraordinàries, que s'abonen com a mínim al preu de l'hora ordinària.

En definitiva, entenem que aquesta sentència del Tribunal Suprem obre un panorama de claredat en uns dels conflictes més llargs de la història de la sanitat catalana, el de la jornada complementària d'atenció continuada, i esperem que serveixi per marcar el camí de la resta de Tribunals inferiors, fins i tot en la resta d'ordres jurisdiccionals, i en especial en l'ordre contenciós administratiu. De fet, aquesta sentència que acabem de comentar es troba en la mateixa línia que la recent sentència núm. 3240/2018, dictada en data 31/05/2018 pel Ple de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (recurs 1424/2018), que desestima la demanda de determinats facultatius de cobrar la jornada complementària d'atenció continuada al preu mínim de l'hora ordinària.

Us anirem informant de com es desenvolupa aquesta qüestió a partir d'ara.

Ben cordialment,